

"İQBAL" QƏZETİ "MƏKTƏB" JURNALI HAQQINDA**XÜLASƏ**

Azərbaycan uşaq mətbuat orqanlarından biri də "Məktəb" jurnalıdır (1912-1923). Məqalədə həmin jurnalın nəşri məsələlərindən, "İqbali" qəzetində bu problemlərin həlli yolları ilə bağlı çap olunan məqalədəki fikirlərdən danışılır. B.Taliblinin mülahizə və təkliflərini məqalə müəllifi jurnalistikannın nəzəri və təcrübə prinsipləri baxımından haqlı hesab edir.

Açar sözlər: "İqbali" qəzeti, "Məktəb" jurnalı, uşaq mətbuatı, abunəçi, yayım coğrafiyası, rəngli şəkillər, şriftlər

PEZİOME

Статья посвящена одному из органов детской печати – журналу «Мектеб» («Школа»), издававшегося в 1912-1923 гг. В центре внимания автора – публикации газеты «Игбал» о журнале «Мектеб», которые проливают свет на отношение одного печатного органа к другому. Суждения и предложения Б.Талыбы относительно данного издания и его проблем, по мнению автора статьи, правомерны с точки зрения принципов теории и практики журналистики.

Ключевые слова: газета «Игбал», журнал «Мектеб», детская печать, подписчик, география распространения, цветные иллюстрации, шрифты.

SUMMARY

One of the children's press agencies in Azerbaijan is the "Məktəb" journal (1912-1923). In the article are talked about the publishing issues of this journal and thoughts on an article publishes in the "İqbali" newspaper on ways to solve these problems

Author justifies the views and suggestions of B.Talibli in the terms of theoretical and practical principles of journalism.

Keywords: newspaper "İqbali", journal "Məktəb", children's press, subscriber, broadcast geography, colour pictures, fonts.

XX əsrin əvvəllərində bir-birinin ardına fəaliyyət meydanına atılan mətbuat orqanlarının biri digərini onlarla "yol yoldaşı" olması münasibəti ilə alqışlayır, öz həmkarının işini izləyir, onunla fikirlərini bölüşür, çətin, böhranlı günlərində dəstək olmağa çalışır. Bütün bunlar milli mətbuat xadimlərimiz monolitliyindən, məslək və əqidə birliyindən, vahid vətəndaşlıq mövqeyinə malik olmalarından və s. irəli gəldi. Eyni halı biz "Məktəb" jurnalına münasibətdə də müşahidə edirik. Belə ki, həmin jurnalın elə ilk nömrəsində görkəmli ədəbiyyat və dövlət xadimlərindən olan Nəriman Nərimanovun "Əziz balalar!" balıqlı müraciəti ilə başlanan məqaləsində "Məktəb"in fəaliyyətə başlaması alqışlanır, uşaqlar və valideynlər ona dəstək verməyə çağırılırdı (Bax: Sevinc Namazova. Pedaqoji irsimizdə: Qafur Rəşad Mızrəzadə. Bakı, Elm və təhsil, 2014, s.62). Nəriman Nərimanovun o zaman Həştərxanda sürgündə ikən "Məktəb"in nəşri ilə bağlı onun elə ilk nömrəsində belə bir ovqatla çıxış etməsi onun Azərbaycanın ictimai hayatı ilə six bağlı olmasının (Bax: Teymur Əhmədov. Nəriman Nərimanov. (Həyatı, mühiti və ədəbi-bədii yaradıcılığı). Bakı, Nurlar, 2016, s.478), ümumiyyətlə, qeyd etdiyimiz kimi, dövrün qabaqcıl görüşlü ziyalılarının əlbir fəaliyyətinin, əqidə və əməl birliyinin göstəricilərindəndir.

"Məktəb" jurnalının fəaliyyətini o zaman nəşr olunan "İqbali" qəzeti də alqışlamış, onun işinə qayğı və həssaslıqla yanaşmış, nəşrin uğurlu və çatışmayan cəhətlərinə diqqət cəlb etməyə, kəsirlərin aradan qaldırılması yollarını göstərməyə çalışmışdır. "İqbali"ın 30 yanvar 1914-cü il tarixli 565-ci nömrəsində **Böyükəga Talibli** imzası ilə çap olunan "**Məktəb**" məcmuəsi" başlıqlı məqalə bu baxımdan diqqətə layiqdir.

Məqalədə "Məktəb"in artıq dördüncü ildir ki, nəşr olunduğu, onun istiqaməti, ünvanlandığı oxucu auditoriyası (uşaqlara məxsusluğu) və redaktor-naşirinin kimliyi haqda informasiya verildikdən sonra onun dili və mündəricəti, yəni mövzu və məzmun tutumu haqda deyilir: "...Məcmuənin ("Məktəb" jurnalının – A.B.) dilinə və mündəricatına baxıqdə demək olar ki, bu məcmuə nəinki Qafqaz məktəblərinə, hətta ümumtürk şagirdlərinə yarar".

Göstərilən məziyyətləri ilə yanaşı, B.Talibli "Məktəb" jurnalının tirajının azlığından belə gileyələnir: "Fəqət bu məcmuə Bakıdan başqa heç bir şəhərdə satılmayıb, durmaqdadır. Bakının özündə də bu məcmuəni alan çox tapılmıyor".

Bizcə bu, bir tərəfdən əhalinin geniş kütləsinin tavanasızlığından və hələ maarifə, məktəbə meylinin aşağı səviyyədə olmasından irəli gəldi, digər tərəfdən nəşrin yayımının təşkilindəki yarıtmazlıq ilə bağlı idi. Çünkü o dövrə qəzet və jurnalların yayımında bir sıra obyektiv problemlər olmaqdan əlavə "Məktəb"in redaktor-naşırı yüksək səriştəyə malik pedaqqoq və jurnalist olsa da, görünür, yayım işinin təşkilində kifayət qədər təcrübəyə və əvəkiliyə malik deyildi. Q.Rəşadın vətənpərvər ziyyəti, fədakar jurnalist və vətəndaş olması "Məktəb" jurnalının yayımında mühüm amillərdən olan bazar qanunları ilə ayaqlaşmağa kifayət etmirdi. B.Talibli vəziyyətdən çıxış yollarından birini "Məktəb" jurnalının oxucu auditoriyasının əsas etibarı ilə uşaqlardan ibarət olmasının nəzərə alınması zərurəti və bu tələbin ödənilməsi üçün işdə müəyyən islahatların aparılması tələbi ilə hesablaşmadı görürdü. Ona görə məqala müəllifi "Məktəb" jurnalının xarakterik xüsusiyyətini – onun sahə nəşri olunmasını nəzərə çatdıraraq yazdı:

"Necə ki məlumdur, hər bir uşaq dili dutan vəqtindən başlıyaraq adətdən artıq bir neçə şey sevir: ən birincisi oyun şəyleridir ki, şəhərdən axşamacan bunlarla məşğul olub, ruhani feyz apardığı kimi cismanı də bərkəyəli dərəcədə mənfaətbədar olur. Bu oyunların bir parası jinnastik törvində olub çocoğun bədənni çox möhkəmləndirir, qanı işlətiyor, stümüklərini bərkisdiriyor və gücünü də artırıyor..." Həmin jinnastik hərkətlərin Qafqazda (Türklər arasında) və Avropada yayılan növlərindən – qurşaqutma, suda üzma, qaçma və s. danışan müəllif sözlərinə belə davam edir:

"Cocuqların sevdikləri şeylərin ikincisi də el əsərləridir. Bu əsərlərdə cocuqlar öz ruhları sevdigi hekayələri, gülməli-gülməli sözləri və əqlərini işlətmək üçün tapmaca adlanan sözleri təpiyirlər. El əsərlərini uşaqların çox dərəcədə sevməgini ondan bilmərək olur ki, bir para uşaqlar gecmən yarışınacan yatmayırlar ki, nənələri onlara nəql və ya yainki lətifa söylüyəcək, ya anaları onlara noğmə oxuyacaq. Bu iki şeylərdən başqa uşaqlar çoxlu surət, əks və cürbəcür rəngdə olan şəkillər sevirlər. Rəngsiz şəkəl (qara rəngdə olan şəkəl) onlar heç bacmaq da istəməz, gəmlidir, diyorlar".

B.Talibli Avropanın ölkələrində uşaqlarm bu və digər maraqlı onları cəlb edə bilən yazı və təsvirlərin seçilərək dərc edilməsi məsələlərinə dair araşdırımlar aparılıb maraqlı əsərlər yazılığını bildirdikdən sonra göstərir ki, yuxarıda göstərilən çatışmazlıqları diqqətə çatdırmaqdən asas məqsədi onların islahi yollarının axtarılıb tapılmasıdır. O, vəziyyətdən çıxış yollarından birini jurnalda el adəbiyyatından uşaqların yaş və maraqları, anlaşıq dairələrinə uyğun lətifə, tapmaca, nağıl və s. nümunələrindən seçilib verilməsində, həmin materialların rəngli şəkillərlə bəzədilməsindən görür və bildirirdi ki, uşaqlar qırmızı, göy, sari və qeyri rəngləri dəha çox sevirlər. Onlar sevdikləri həmin, rənglərlə verilmiş materiala güclü maraqlı göstərir və şəkillərin müşayiəti ilə olan mətnlər uşaqlar tərəfindən yaxşı mənimşənilir. Şəkillərdən və nəğmələrdən feyz, zövq və lezzət alacaqlar. Nəticədə jurnalın alıcıları da çoxalacaq.

B.Talibli onu da nəzərə çatdırırı ki, jurnalda az-çox yer alan el ədəbiyyatı nümunələrini axırıncı səhifədə və xırda şriftlə vermək düzgün deyil. O, bu cür xırda şriftlərlə verilmiş yazıların uşaqların gözələrini tez yorduğunu nəzərdə tutub əlavə edirdi ki, "... doğrudur, lətifəyi başqa qəzetlər də və məcmuələr də bu tövri yazıyoqlar, lakin "Məktəb" də olmaz. Çünkü "Məktəb" əsərlər üçündür. Cocuğun da sevdigi lətifədir. İstə onu axırıncı səhifəyə atmayıb və xırda xətt ilə yazmamalı."

B.Talibli jurnalda ara-sıra yer alan el ədəbiyyatı nümunələrinin janr rənginliyinə diqqət yetirməyi, yəni ancaq lətfə və nağılla kifayətlənməyi, nəğmələr, atalar sözü və məsəllərdən da nümunələr verilməsinin faydalı olduğunu bildirirdi. Əlavə edirdi ki, bizim el ədəbiyyatı janr baxımından kifayət qədər zəngindir. Sadəcə olaraq bir qədər zəhmətə qatlaşış onları seçib çəsildəmək lazımdır.

Qeyd edək ki, *Qafur Rəşad* "İqbal"ın 2 fevral 1914-cü il tarixli 567-ci nömrəsində çap etdiridiyi eyniadlı – "Məktəb" jurnalı" başlıqlı məqaləsində B.Talibliya təşəkkür etməklə yanaşı, jurnaldaş şəkillərin ranglı, sırfətlərin iri verilməsini, satış qiymətinin aşağı salınmasını və s. maliyyə çətinlikləri ilə bağlayır. Bu işə düzgün yanaşma deyildir.

Sonda B.Taliblinin "Məktəb" məcmuəsi" başlıqlı məqaləsinin ərəb əlifbasından çevirdiyimiz tam mətnini oxuculara təqdim etməyi lazım bilirik:

"Məktəb" məcmuəsi

Dördüncü ildir ki, Bakıda çocuqlara məxsus məktəb adlı bir məcmuə çıxıb satılmaqdadır. Müdir və mühərrikləri müallim olduqlarına lazım olan şeylərdən bəhs açıb, yazıyorlar. Məcmuənin dilini və mündəricatına baxdıqda demək olar ki, bu məcmuə nəinki Qafqaz məktəblərinə, hətta ümumtürk şagirdlərinə yarar. Fəqət bu məcmuə Bakıdan başqa heç bir şəhərdə satılmayıb, durmaqdadır. Bakının özündə də bu məcmuəyi alan çox tapılmayırlar.

Necə ki məlumatdur, hər bir uşaqlı dili söz dutan vəqtindən başlıyaraq adətdən artıq bir neçə sey sevir: on birincisi oyun şeyləridir ki, səhərdən axşamaca bunlarla məşğul olub, ruhani feyz apardığı kimi cismanı də bərəxəyalı dərəcədə mənşətbərdar olur. Bu oyunların bir parası jimnastik tövindrə olub çocuğun bədənni çox möhkəmləndirir, qanni işlətiyor, sümüklərini bərkisdirir və gücünü də artırır. Jimnastik oyunlarından Qafqaz türklərinin arasında ən məşhurlarından biri qapışmaq (Qurşaq tutmaq), yügürlüşmək (Ötüşmək), bir ayaq (bir ayaq ilə bir neçə arşın yolu tez-tez getmək) və bir də suda (çayda, dənizdə) üzmək. Jimnastik oyunları Avropada hər bir insan üçün vacibi bir iş hesab olunuyor. Bunun üçün cəmiyyətlər yapılan kibi çoxlu kitab və məcmuələr də çap olunur.

Cocuqların sevdikləri şeylərin ikincisi də el əsərləridir. Bu əsərlərdə cocuqlar öz ruhları sevdigi hekayələri, güləmli-güləmli sözləri və əqlərini işlətmək üçün tapmaca adlanan sözləri təpiyorlar. El əsərlərini uşaqların çox dərəcədə sevməgini ondan bilmək olar ki, bir para uşaqlar gecənin yarışınan yatmayırlar ki, nənələri onlara nəql və yainki lətfə söylüyəcək, ya anaları onlara nəğmə oxuyacaq. Bu iki şeylərdən başqa uşaqlar çoxlu surət, eks və cürbəcür rəngdə olan şəkillər sevirlər. Rəngsiz şəklə (qara rəngdə olan şəklə) onlar heç baxmaq da istəməz, gömlidir, diyorlar. Bunu Avropa mərbələri düşüntüb, bu saat çalışmadırlar ki, hər elm başından axırınan şəkil və oyun şeyləri ilə oxunsun. Zira çocuq onu heç unutmaz. Şimdilikdə heç şəkil üçün yaramıyan əl-cərə elminin də dərs kitabını şəkilli yapıyollar.

Şu söylədigməm sözləri deməkdən məqsədüm "Məktəb"də nəzəri-acizanəmcə gördüğüm qüsurları bəyan etməkdir.

1) Oyun barəsində "Məktəb"dən bir şey bilmək istəsek, üçüncü ilinin heç bir nömrəsində bir kəlmə də söz tapmarız. Jimnastika gəldikdə nəinki bir şəkil, ya məqalə, hətta bir məsləhət də yoxdur.

2) El əsərlərdindən, bu məcmuədə biz ancaq nəql və bir para nömrələrində lətfə görürüz. Ama, nadənsə, lətfə həmisi axırınca səhifələrə və xırda-xırda xətt ilə yazılır. Doğrudur, lətfəyi başqa qəzetlər də və məcmuələr də bu tövr yazırlar, lakin "Məktəb"də olmaz. Çünkü "Məktəb" çocuqlar üçündür. Çocuğun da sevdigi lətfədir. İsta onu axırınca səhifəyə atmayıb və xırda xətt ilə yazmamalı. Nəql və lətfədən başqa el əsərlərindən bu məcmuədə dəxi bir zad yoxdur. Halbuki, türk qövmündə nə qədər nəğmələr və məsəllər var.

3) Şəkil fəqərəsinə gəldikdə hər nömrədə bir şəkil iki dəfə yazılmış və o da qara rəngdə olur. Halbuki, uşaqın sevdigi rəng qırmızı, göy, sarı və qeyriləridir.

Əgər bu üç şeylər "Məktəb" məcmuəsinin səhifələrində görünərlərə, yəqin ki, onun alınmağında müşqəssir bulunan günahsız çocuqlarımız hər dəfə onu alıb, böyük məmənuniyyətlə şəkillərinə baxacaqlar, nəğmələrini oxuyacaqlar və lətfələrində feyz alacaqlar.

Amma bunu da unutmamalı ki, on iki qəpik ("Məktəb" məcmuəsinin bir nüsxəsinin qiyməti) çocuq cibinin pulu degil. Çünkü qüvvəsiz. Bun a görə də əgər onun cibində beşaltı qəpik olursa, bayramdır. Buna da bir çara aramalı.

Böyükəga Talibli "İqbal" qəzeti, 30 yanvar 1914, №565

ƏDƏBİYYAT:

1. Talibli B. "Məktəb" məcmuəsi. "İqbal" qəzeti, 30 yanvar 1914.
2. Rəşad Q.. "Məktəb" məcmuəsi. "İqbal" qəzeti, 2 fevral 1914.
3. Sevinc Namazova. Pedaqoji ırsimizdən: Qafur Rəşad Mirzəzadə. Bakı, Elm və təhsil, 2014.
4. Əhmədov T. Nəriman Nərimanov. (Həyatı, mühiti və ədəbi-bədii yaradıcılığı). Bakı, Nurlar, 2016.